

[Justitsministeren.]

et meget stort Flertal imod, at man oprettede Særdomstole, og da jeg ogsaa selv principielt er imod Indførelse af Særdomstole her i Landet, mente jeg, at jeg burde bøje mig for dette meget stærke Ønske, der blev delt af det overvejende Flertal i Udvalget, og gaa med til det, som Udvalgets Flertal ønskede, nemlig at disse Sager bliver at paa-kende ved de almindelige Retter. Jeg mente ogsaa at kunne gøre dette i Erkendelse af, at de Hensyn, som jeg har peget paa, og som synes af Betydning, nemlig at den særlige Sagkundskab faar Lejlighed til at tage Del i Behandlingen af disse Sager, vil kunne fyldestgøres derigennem, at Anklage-myndigheden og Forsvarerne i stor Udstrækning søger Hjælp hos folkeretskyndige og militærkyndige, hvor dette maatte anses for opportunt. Det bliver altsaa de almindelige Retter, der skal behandle Sagerne, dog saaledes at det bliver Byretten i København, der som Værneting kommer til at behandle dem.

Jeg skal endelig for en Fuldstændigheds Skyld anføre, at Paatale finder Sted efter Justitsministeriets Paabud, en Regel, der svarer til Bestemmelserne i Straffelovens §§ 110 og 118 om de vigtigste Statsforbrydelser.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Ingeborg Hansen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Steincke, er forhindret i at være til Stede i Dag, skal jeg paa Partiets Vegne tilsige Støtte til, at dette Lovforslag om Straf for Krigsforbrydelser gennemføres hurtigt her i Tinget. Den højtærede Justitsminister har detailleret gennemgaaet Lovforslaget og den Udvalgsbetænkning, som ligger til Grund for det, og der er ikke nogen særlig Grund for mig til at komme nærmere ind herpaa, saa meget mindre som Lovforslaget har faaet en grundig Behandling i Folketinget.

Jeg kan i øvrigt udtale min Tilfredshed med, at Regeringsforslaget har ændret Udvalgsforslaget saaledes, at man nu indfører de ordinære Domstole til Behandling af disse Forbrydelser, og at man som Følge deraf ogsaa giver Adgang til Anke af Dommene paa normal Vis. Endvidere kan jeg billige, at Stk. 2 i § 2 er gaaet ud, idet jeg ganske henholder mig til den Motivering, som Folketingsudvalgets Betænkning giver herfor. Jeg skal ikke tilføje yderligere, men blot love at medvirke til en hurtig Gennemførelse.

Rytter: Jeg havde haabet, at den højtærede Justitsminister var begyndt med en uforbeholden Undskyldning for, at dette vigtige Lovforslag først kommer herover den allersidste Dag. Den højtærede Justitsminister kunde netop som Medlem af Landstinget have gjort det. Det er jo meget sent at faa oversendt to saa vigtige Lovforslag, som vi har til Behandling her i Dag, navnlig hvad dette Lovforslag angaar, fordi Udvalgsbetænkningen allerede forelaa den 18. Marts. Nu foreligger Lovforslaget imidlertid til Behandling, og vi skal være færdige med det i Dag.

Jeg maa først udtale min Glæde over, at man i denne Straffelov straks slaar udtrykkeligt fast, at der skal foreligge et *strafbart* Forhold i Modsætning til den Førræderilov, vi vedtog for nogen Tid siden, hvor man desværre ogsaa har medtaget moralsk forkastelige Handlinger. Det er for mig en stor Glæde, at dette er slaaet fast. Det gælder altsaa ikke over for Landets Indbyggere, men over for Udlændinge.

Endvidere maa jeg ligesom det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen udtrykke min uforbeholdne Glæde over, at man har indført de almindelige Domstole her og er gaaet bort fra Særdomstolene. Man har altsaa taget det Hensyn over for disse Udlændinge at sige: I skal ikke dømmes af specielle Retter, I skal sættes under Anklage for Landets almindelige Domstole. Jeg hilser med Glæde, at denne Ændring af det oprindelige Lovforslag er sket i Folketinget. Justitsministeren føjede under sin Omtale heraf til, at det stemte ogsaa med hans principielle Anskuelser. Jeg vil haabe, at den højtærede Justitsminister stadig vil lade sine principielle Anskuelser sejre i den Slags Spørgsmaal, altsaa at han ikke opretter Særdomstole. Her indfører vi ikke en Gang disse mærkværdige Domstole, som vi har indført i Førræderiloven, Domstole, der ser ud, som om de var ordinære Domstole, men jo langtfra er det. Her siger man tydeligt og klart, at det skal være Landets almindelige Domstole, der skal domme. Dette hilser jeg med Glæde ligesom Udtrykket „*strafbart Forhold*“ i § 1.

Endelig har jeg endnu en Bemærkning, som egentlig burde medføre, at Lovforslaget blev sendt tilbage til Folketinget, men paa Grund af det sene Tidspunkt skal jeg ikke foreslaa noget i den Retning. Det er meget kedeligt, at man i § 12 formulerer Kravene til Sagførerne, der giver Møde i disse Sager, paa en helt anden Maade, end man har gjort i en tilsvarende Paragraf, nemlig § 332 i Retsplejeloven. Der burde selvfølgelig